

Sy-li spěwał,
Pilnje džěłał,
Strowja će
Swójbny statok,
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócnj
Napoj mócnj
Lubosé ma;
Bóh pak swěrnj
Přez spař měrnj
Čerstwosé da.

Njeh ty spěwaš,
Swěrnje džěłaš
Wšědne dny;
Džeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebjes mana
Njeh éi khmana
Žiwnosé je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew ée!

F.

Serbske njedzelske łopjena.

Wudawa šo kóždu šobotu w Šmolerjez knihicziščeźerńi w Budyschinje a je tam ša šchtwórtlětnu pschedplatu 40 np. dostacž

2. njedzela po šwjatej Trojizny.

„Bóh je lubosć a šchtóž w lubosći woštanje, tón woštanje w Bošy a Bóh we nim. A tu pschikasnju mamy my wot njeho, šo tón, kiž Boha lubuje, tež šwojeho bratra lubowacž dyrbi“, — je nam šańdženu njedzeli šwjaty japoichtoł Jan wobšwědczil. Dženka nětko wón pokračuje: „Njedzimajće šo, moji bratsija, hdyž šwět waš hidži!“ a škónczi š tym šhutnym napominanjom: „Moje džěczatta, njelubujmy se šłowami, ani š jazykom, ale se škuttom a wopravdže!“ Lubosć je šakonja dopjelnjenje a šwjast dokonjenja, kaž š dobom šnamjo Božeje podobnosće. Duž je hida hrěch a njepscheczelstwo pschecziwo Bohu! Šsmjercž pak je hrěchow mšda. A „w šmjerczi woštanje, šchtóž bratra njelubuje!“ — Tak widžimy, šhto šchescžana wu-šnamjenja. To je hidjenje šwěta a bratrowska lubosć. —

„Njedzimajće šo, moji bratsija, hdyž šwět naš hidži!“ — šwjaty Jan šchescžanow jako šesufowych wuczobnikow powucžuje a troštuje. Šinaš njeje ženje byto ani njebudže! Duž njedzimajće šo, ale budžeće trošctni, hdyž šwět waš hidži! Šchescžan ma Šhryštušowu hanibu njescž, kaž našč Šbóžnik šam praji: „Wuczobnik njeje psches šwojeho mištra. Šdyž šu mje hidžili, budža waš tež hidžicž. Šdyž šu hospodarja Beelzebub mjenowali, budža jeho domjaznych tež tak mjenowacž. Běda wam, hdyž wšchitny wot waš derje rěčza! Wy budžeće hidženi wot kóždeho šwojeho mjena dla!“ Tónle dónt je Šětr, něhdy psched čžetójenjom došč bojasny, tak derje šapschijał, šo š Janom napomina: „Njeh šo wam nješda zuša wěž byčž

to horjo, kotrež šo nad wami wopofasuje, jako by waš něšcto zuse nadeschło, ale wěcže, šo runje tešame čžerpjenja na wašchich bratrach, kotšiz na šwěcže šu, šo dokonjeja!“ Tajkeho powucžjenja a napominanja jara potrebamny. Šdyž šchescžan ša šwěrnju lubosć njedžał, ša najlěpsche wotmyšljenje šašudjenje, ša šwoje šwědcženje wo Šhryštušku hidu a hanjenje šhoni, šda to šo došč špodžiwny a hótki dónt byčž. Tola džiwacž šo nad tym njedyrbi, dofelž hinaš byčž njemóže: šwět dyrbi čže hidžicž, šy-li wěrnj šchescžan! Šschecziwo temu žana mudrosć a wobhladnosć ani žana lubosć a šahodnosć ničžo njepomha; pschetož čžemnosć hidži šwětlo! Ššwětej šu šchescženjo niž jenož žačostnje woštudli, šlupi a přecžni, ale tež njelnejšiwje wuščacž a hordži ludžo. Wón to ššchecž njemóže, hdyž šchescžijenjo wobkrucžaja, šo my w Božim šłowje polne šjewjenje a čžistu wěrnosć Božu mamy, šo psches Božu hnadu wodacže hrěchow, žiwjenje a šbóžnosć mamy, šo psches wěru do Šhryštuška džěcži a herbojo Boži šmy. A hišcže njelnejšiwische je jemu, hdyž šchescženjo š dobom wobšwědcža, šo čžłowška mudrosć pschecziwo Božej mudrosći je jako latarnine šwětleschto pschecziwo škóncžnej jašnosći, a wšcha wumyšlena a wuščata pěknosć a šhwalba jako šame šigowe liščo, kotrež dyrbi wohidnu nahotu pschitryčž. Šaž bóršy šo šamšna mudrosć a šamšna prawdosć šwari a wotpočasuje, šo čžělny čžłowjeł šurowi. To je pschezo tak byto a pschezo tak woštanje; pschetož šwět woštanje šwět, a čžemnosć šacžowa, šhto škónžo na šebi ma. Těho dla šwjaty Jan praji: Njedzimajće šo, hdyž šwět waš

hidži! To tudny na šwěcze Jesuŝowych wuczobnikow wuŝnamjenja. —

Tola hiŝcze głubje wón pŝchima: Sa ŝnutŝkowym ŝnamjenjom wěrneho ŝchesczanŝtwa po Bożej podobnoŝci wón naŝ hladacz wuczi. To je czysta Boża luboŝc, w bratrowskej luboŝci ŝo wupokafowaza! „My wěmy, ŝo ŝmy se ŝmjerće k žiwjenju pŝchischi; pŝchetož my lubujemy bratrow.“ Bratrowska luboŝc je ŝnamjo a podobnoŝc žiweje Božeje luboŝce. Tehodla „ŝchtóž bratra njelubuje, tón woŝtanje we ŝmjerći“, haj, hidženje je mordarŝtwo! „ŝchtóž ŝwojeho bratra hidži, je mordar“; pŝchetož mordarŝtwo jeno wuwjedže, ŝchtóž hidženje myŝli, duž je hida ŝnutŝkowne mordarŝtwo, a mordarŝtwo do ŝtutka pŝchewjedžena hida. Njeje to ŝłowo reŝneje ŝhutnoŝce?! Ach, hladajmy a dźimy do ŝo! Dyrmy na ŝwoju wutrobu a rjekamy: Dženka, hiŝcze dženka dyrbi ŝo wscha hida i mojeje wutrobny ŝhubicz; pŝchetož „mordar nima wěcžne žiwjenje taŝ, ŝo by pŝchi nim woŝtało“. Hdžež hida, ŝawiszc, liwkoŝc ŝo w duŝchi ŝaŝydlu, tam duchowne žiwjenje najprjedy ŝhori, dale wjadnje a ŝtónčnje wotemreje. Pŝchetož hidženje wuŝhadža i duchowneje ŝmjerće, hidženje je mordarŝtwo, hidženje do wěcžneje ŝmjerće wjedže! — Kaŝ jaŝnje pŝchecziwo temule czěmnemu wobraŝej ŝo nětko ŝhryŝtuŝowe ŝnamjo bratrowskeje luboŝce blyŝczi a kraŝni! ŝwjatny Jan w duchu pod ŝchizom na Golgacze ŝtejo a do najŝwojecziŝcyeje Jesuŝoweje wutrobny hladajo widži tam to ŝłowo ŝo płomnjenicz: Sa waŝ, ŝa tebe! a na koleni padnywŝchi wón i modlenjom wuŝnawa: „Na tym ŝmy my poŝnali tu luboŝc, ŝo wón ŝwoje žiwjenje ŝa naŝ woŝtajił je.“ A i woporneho męŝtwa na Golgacze wuŝtupowaze wón dale widži ŝwjate žórło, kotrež we wutrobach Jesuŝowych wuczobnikow ŝo roŝkylnja do rěczki a tale rěczka dale bóle do ŝylneje rěki w žiwjenju zyrkwe Božeje, a tuta rěka je luboŝc a wuběhnje do morja wěcžnoŝce! Taŝ móže ŝwjaty Jan prajicz: „My wěmy, ŝo ŝmy se ŝmjerće k žiwjenju pŝchischi, pŝchetož my lubujemy bratrow.“ — ŝchtó dha je mój bratr? Dopomamy ŝo na ŝnjeŝowe pŝchirunanje wo ŝmilnym Samaritŝkim a roŝpomamy jeho wobkrucenje: „ŝchtóž wolu czini mojeho Wótza, kiž je w njebeŝach, tón je mój bratr, ŝotra a macz!“ Duž „my tež dyrbinmy ŝwoje žiwjenje ŝa bratrow woŝtajič“. Tajka luboŝc njeje ždny i czěła a krwě, ale je i ŝhryŝtuŝa rodžena a ma jeho ducha a podobnoŝc. Tehodla tež woprowacz, dawacz a wodawacz ŝamože! „Hdny paŝ něchtó teho ŝwěta kubła ma a widži ŝwojeho bratra w nuŝy a ŝamtnje ŝwoju wutrobu pŝchod nim, kaŝa woŝtanje luboŝc Boža we nim?“ Bratrŝka luboŝc budž wutrobna, i luboŝce Božeje k nam wuŝhadžaza. Hdny ŝamoluczny i luboŝce Božeje žiwjenje a wodny a wŝchě kubła a dary Bože, czěło a duŝchu ŝpokojaze, bohacze a wŝchědnje wužiwamy, budžmy dźakowni a dajmy, wožiweni a roŝjaŝnjeui se ŝlónza žiwjenja, kotrež je luboŝc Boža, we ŝhryŝtuŝu Jesuŝu nam ŝjewjena, ŝwojemu ŝwětku ŝwěczič pŝchod ludžimi, ŝo bychu woni naŝche dobre ŝtutki widžili a naŝcheho Wótza w njebeŝach czěŝčili, dokełž „wěra, hdny nima ŝtutkow, je wona ŝama we ŝebi morwa!“ Duž „njelubujmy se ŝłowami ani i jaŝykom, ale se ŝtutkom a wopravdže!“ Džimy na Golgatha a poŝnajmy luboŝc, i kotrejež je Boži ŝwjaty, naŝch wujednat a ŝbóžnik Jesuŝ, ŝwoje žiwjenje ŝa naŝ woŝtajił. ŝwjatny Boži Duch paŝ ŝacziszcž nam jeho Božu podobnoŝc do wutrobny a žiwjenja, ŝo rad a lubje do jeho ŝtopow ŝtupajo krucze ŝa nim

ŝlědžimy — pŝchec czětpjenja do kraŝnoŝce! Pŝchetož „na tym budže kóždy poŝnacž, ŝo my moji poŝli ŝcže, hdny luboŝc mjeŝ ŝobu macze“ (Jan. 13, 35)! ŝamjen.

ŝhto kŝchescziana pŝchod ŝwětom wuŝnamjenja.

(1. Jan. 3, 13—18.)

ŝłóŝ (295): ŝeŝda ŝo mi runje druhdy —.

Sa ŝbóžnikom ŝhodžicz ŝwěru, ŝjednocženy i nim pŝchec wěru, ŝchescziana je pŝchislužnoŝc, Pŝcha jeho poŝlužnoŝc!

Hdny nětk i Jesuŝom dže krucze, ŝreŝchne wopuŝchcziwŝchi pucze, Wot ŝwěta je hidženy, Kotryž pŝcheco byl je ŝty.

ŝnamjo ŝchizy ŝnjeŝoweho, Tudny wuŝnamjenjo jeho; Hdny je hidžil Jesuŝa ŝwět, tež jeho pŝchesczěha.

Džiwne ŝchesczanej to njeje, Dokełž czěŝ donjebjeŝeje ŝeho wjedže kraŝnoŝce, Kotruž ŝnjeŝ dacž ŝwěrnny chze.

Hdny ŝwět pobožneho hidži, ŝchesczian ŝprawny i teho widži, ŝo je i ŝnjeŝom ŝwjaŝany, Kiž je towarŝch pŝcheczelny.

Luboŝc ŝjednocžuje jeho ŝ ŝnjeŝom; wodženy wot njeho Dže i nim k herbŝtrow kraŝnemu, Kiž dacž ŝnjeŝ chze ŝwěrnemu.

Luboŝc bratrowska joh' debi, Dokełž wuŝwolil je ŝebi Sa dobry džel Jesuŝa, Pŝchi kotrymž ŝo derje ma.

Luboŝc wuŝnamjenja jeho ŝako poŝkla ŝnjeŝoweho, Dokełž bratrow lubuje, Wě, ŝo jemu luby je.

ŝchtóž dže bratra njelubuje, ŝŝlóbkoŝc nihdy njeŝaczuje ŝnjeŝoweje luboŝce, Ale w ŝmjerći woŝtanje!

Duž njech bratrow lubujemy, Pŝchec ŝwět k njeju i ŝnjeŝom [džemy;

Njelubujmy ludarŝzy, Wobidny budž ŝwět nam ŝty! — U.

Dwě njerunej ŝotŝje.

W jonym ŝnatym němŝkim pŝchisławnym męŝcze bydlachu ŝti ŝhude ŝhroty: dwě ŝotŝje a jedny bratr. ŝarŝchey ŝwjeŝeleŝchaj ŝo něhdy dobrnych wobŝtejnoŝczow, bęŝchaj paŝ poŝdžischo pŝchec wjazore njehody na ŝwojim ŝamoženju czěžko ŝchodowatoj a na to krótko ŝa ŝobu wumrjeloj. Pŝchiwuŝni bęchu potom ŝi ŝawoŝtajene ŝhroty mjeŝ zuŝnych ludži roŝdžělili, pola kotrychž ŝhudobne woczehnjenje wužichu. ŝotŝje Emma a ŝerta hižom někotry częŝ ŝluželŝchey, jako młódschi bratr ŝurij haŝle ŝchulu wopuŝchczi, na czož męŝelŝchey ŝebi tež wón powoľanje wuŝwolicz, kotrež mohło jemu wŝchědnny ŝhlěb pŝchinjelcz.

Tola ŝurjome myŝle džěchu do dala. ŝtutkowanje w pŝchisławny, žiwny wobŝhod pŝchisławnych a wotjědžazych mórŝkich lóžow bęŝchey w nim poŝhilenje ŝbudžiloj, nowy ŝwět wohladacz. Dokełž bę wón hižom nahladny ŝhlopž ŝylnych ŝawow a i mudrym woblicžom, namaka wón bóŝny dobrocziwneho kapitana, kotryž bęŝche ŝwólnimy, jemu ŝa małe poŝluženja na lóžy ŝwobodny pŝchejěŝd ŝpožczicz.

ŝunjež bęŝche doút bratra a ŝotŝje hižom ŝahe dželil, wobŝedželŝchey tola ŝurij wurjadnu pŝchiwuŝliwocž k Emmje a ŝercze, a pŝchi wŝchěm poŝhilenju, zuŝny kraj wohladacz, bu jemu dželjenje wot njeju jara czěžke.

„ŝa waju njeŝabudu, pónidže-li ŝo mi derje, a chzu waju podpjeracz, taŝ rucze hač to ŝamožu“, wón dželŝchey a móželŝchey ŝo pŝchi tym lédma ŝylŝow ŝdžeržecz.

„Njeŝtaraj ŝo wo naju, mój hižom wobŝtejimoj a budžemoj ŝo wjeŝelicž, njeŝmęŝelŝch-li ty žaneje nuŝy“, bęŝchey jeju wotmolwjenje.

Šy ty, luby čitarjo, hižom to městno, hdžež twój wótznj dom steji a tvoji lubi bydla, i tej wěstoscju wopušćić mēl, so budžešch na dolhi čaš, šnano na pščežo wot nich džěleny, dha tebi tamne njewuprajnje boloscjuwe šacžucze njesnate njeje, kotrež styštanje po domje mjenujemy. Tež Surij bu wot njeho šajaty, jako wěže šwojeho wótznego města w dalinje šo minyč a bóršy jeno hišće njebjesku módrinu nad šobu a módro-seleninu žolmow pod šobu widžešche. Tola Surij běšche kruteje natury, styšne nadpady šo šhubichu a i čerštwěj myšlu wón nowemu žiwjenju tamnu stronu morja napschecžo hladasche. Wón bě šlyšchal, šo tam domowny pšchedšud njejnježi, jako by něfajkežtuli nište džělo čłowjeka wonecžesčilo; tež najšpatnišćich šlužbow nočyššche šo wón wobaracž, jeli-šo bychu jemu čestnje pščeš šwět dopomhale.

Sako běšche wupróšdnjenje lóžje dokonjane a Surij šo tak žylicžy šameho w hobrškim New-Yorku widžešche, čyžšche šo jemu i woprědka šašo šastyšćacž. Šorno tudomnemu hołku tón w jeho wótznym měšće ničžo njebē a jeho nimale pohlušči. Tola wón wšchu struchlošč wottšchaje, kotraž jeho nabběhowasche, a šapocža šebi šlužbu phtacž. To pak njebēšche ničžo lohke.

W mnohich domach mlódemu Němzej na njerošmliwu prascheň bjes dalscheho štribjet pšchuwobrocžichu, wostajichu jeho štejo abo pokasachu jemu durje. W tajšim měšće, hdžež wšchědnje šta, tyžěnišy tyžazy žušnikow pšchihadžēju, bywaju ludžo bjesdžakniwi napschecžiwu próštwam tajšich pšchihadnikow. Šóždy šo šebicžiwje ša šwoje šamšne derjeměče stara; pšchicžahowarjo njech hladaju, kaš šo pšchebija. To je hišće šbože, njewošmje-li jim hanibna lašomnošč i jebatymi lubjenjemi šnadne šwóšštwu, kotrež šu šebi šnano šobupšchinješli. Kaš derje běšche, šo Suriej kóžda jeho šotrow pšchi džělenju malicžošć wot wulutowaneje mšdy do ruki šklóči, wón budžišche hewal nětkole wopravdže hlóš čžerpjecž dšrbjal.

Sako wón tšecži džěň we šwojim šlědženju prawje struchle potrəcəwasche, čžitasche wón we wulšich čžornych pišmitach, žyž přědšowny džěł dolheho twarjenja šrywazyž, mjeno „Šan Waltar“.

„To je němške mjeno, němški dom; šnano šo tebi tudy poradži“.

Surij pšchi šebi džěšche. Wón šastupi do wrotow, kotrež běchu tak šchěroke, šo móžeshtaj šo w nich dwaj nakladženaj šubšlowaj wofaj žyle derje šetkacž, a pšchihdže do rumneho dwora, hdžež bě wulka licžba picželow, šudow, kašchčžow atd. šměščena.

To běšche tudy hibanje! Twory buchju lodowane a wotlodowane, kupšy wobšhoda čěhachu še šapišami tam a šem. Wobšriedž dwora šteješche čžejóška muži w žiwěj rošmlowje. Šo šwontnym napohladže běchu to kóžnižy, kotšiz maleho wobštarneho šnješa wobštejachu, kiž jim po šdacžu poručženja dawasche. To bě najškerje wobšedžet domu. Surij i šlapazej wutrobu bliže štupi. Wótre wofo tuteho maleho žiweho muža jeho wospjet trjechi; ale hašle potom, hdyž běšche rošmlowa i naspomnijenyimi mužemi ššónčžena, šo šnješ Waltar wobrocži a i šrótkla ale niž njepšchecželnije po jendželšku rješny: „Šhto tudy čžješch, mój ššlopžo?“

Surij drje tele šłowa njerošmli, jich myšl pak šhuda a šnapschecžiwu: „Ša džělo phtam, šnježe!“

„Tak? Šchtoha čžješch džělacž?“ wotmolwi šnješ Waltar nětko němški, pšchi čžimž prošchazeho wótrje do woczow wša.

„Mi je kóžde džělo prawe, ša kotrež moje mozy dožahaju, šnježe!“

„Kaš řešasch i mjenom?“

„Šurij Šohn.“

Šnješ Waltar šo pšchi tym mjenje šašlapjenty byčž ššasche. „Š wotkal?“ šo wón dale praschěšche.

„Š Šamburga.“

„Kaš twój nan řešasche?“

„Kaž ja. Ale wón je hižom dawno morwy.“

Šnješ Waltar šo na wotomil wobrocži, kaž by čžyž něfajš facžišćež potajicž. „To wšcho trjechi“, wón šchepšny, potom pššćiči, kaž wot šnutštowneho rošhorženja šajaty, žusemu mlódemu čžłowjesej ruku a džěšche: „Derje, ja čžy eže wobšhowacž. Wóžy runje hišćežene jeneho běharnika trjebacž.“

Šchto běšche šbožownišći dšžli Šurij! „Džak šnježe!“ wón šajacžiči.

„Wšcho derje“, došta ša wotmolwjenje. „Čžim šwoju pšchihlušchnošč a my budžemy widžecž.“

Džěka, kotrež buchju Šuriej hišćež tónšamy džěň pšchipošasane, běchu wšchelakeje družiny a jemu malo čžaga š wotpoczženju wostajichu. Ale wón bě pšchězo š šlužbam hotowy a pšchecželnivy; nimo teho šo jemu ššasche, šo jeho šnješ wjetšći dšžli wšchědnj podžěł na nim bjerješche. Wón widžešche šo hušćičšcho wot njeho wobšedžbowaneho, doštawasche, hdyž šo po šwojim waschnju špěšchny a wuššilny pokasowasche, dšž a dšž pohanjaze „dušchnje!“ pšchivolane a bu wospjet wo wobštejnoščach šwojich šwóššnych wuwoprashowany.

(Pšchichodnje dale.)

Ša šwjedžěň Šana kšchčženika. — 24. VI. —

(Šef. 40, 1—5.)

Šłóš (232.): Čžehodla šo dšrbjal rudžicž? —

Šošlučhajmy, šchto Wóh praji:
Troschtujcže, troschtujcže,
Mój lud, kotryž štaji
Ššwoje na mnje dowěrjenje
Žadajo, phtajo
Šnadne wumoženje!

Šad Šerusaleměj vrajcže
Pšchecželnje, wutrobnje
Šemu šlyšchecž dajcže,
Šo šo jeho ššóncži wóžna,
Šdyž ša ššóšć wješelošć,
Šnada jom' bu dwóžna! —

Ššlyšchecž hlóš je přědarjowy
W puščžinje radoštnje:
Pšchihotujcže nowy
Šnješej pucž a ščžžku šhmanu,
Šo by šam dužy š nam
Čžěr mēl požadanu!

Šowyšćicž šo dšrbja doly
Wšchitke wšchal; hory pak
Šnižecž ša pucž nowy;
Šchihišny še šchšropawinu
Wobčžěžnej, wohidnej
Nječ tak wšchitke ššinu!

Ššhadžecž krašnosć budže Wóža,
Šo by wšcho pošnašo
Čžělo pšchichod šboža;
Š nam šo bliži wumoženje
Witane; — njebjeske
Pšchihdže wofšchewjenje!

U.

Wšchelake i bliska a i daloka.

— We Wulšim Šaržowje šwječješche šo šwjedžěň šwjateje Trojizy šwjedžěň šwontowneho mišionštwu. Wohateho wobdžělenja měješche šo šwjedžěň i wofšady a i wokoliny šwješćicž. Ššwoje-

dzeń by i wokolnoścje hiščcze bohatscho wopytany był, hdyž njeby so bjes pschestacza deszczit schoł. Wóh pak je šwjedzeń mile žohnował a psches njón wutrobny sa šwjaty stutk mišionstwa sahoril. Boži dom bėšche najrejšcho wupyšchenty. Szerbske šwjedženiske mišioniske přėdowanje džeržesche dopoldnja knjes archidiafonus Dobružky i Wojerez. Popoldnju mějesche so němška šwjedženiska Boža služba, w kotrejž knjes superintendenta Dr. Eisenbeč i Šródkta přėdowasche. Po němskim přėdowanju poda mišionar Pauli i Barlina mišionistku rosprawu. Wón wjedžesche nutrnje pošluchazu wošadu na městno šwojeho stutkowanja, na mišionistku staziju Emangwem w Ntatale a pokafa, kať tam ewangelij teho Knjesa šwój pucž dobyčja dže, hacžrunje je tam wjele liwkojce a czorni tež njepšcheczelsstwo ewangeliju napscheczjwo nještaja, a tež njerosomni běli šlowu Knjesowemu napscheczjwo stupja. Wón rjenje wopiša, kať šlowo ewangelija pohanišku pschiwėru, pohaniške hrošnosčje dobyčėřjzy podtlóčujuje. Mišionistka kollektu munješe 128 hr. Mišioniske spišy so pschedawachu, so bychu wopytarjam šwjedženja domach rošwucžowaze pomjesčje wo lubym mišionistwoje dale.

S Draždjan, 17. junija 1906. Dženša mějachmy tu wot pschipołdnja 1/2 12 šem w šchiznej zyrkwi šwoju lubowanu šerbistku Božu službu. Žadny šwėrnny Szerb, žana šwėrna Szerbowka tudy tute šemšchjenja nještomdži, hdyž šylne šadžėwki k temu nje-nusujaja. Tež dženska, lubošnu šlónčjnu njedželu, bė so šylna šerbistka wošada šhromadžila, kotraž tež šedžblimje wotmolwjenja po nowe agendže šobuspėwasche. Porjad Božej služby bė na šhėrlušchowych šopjenach šobu wotczjščjzany. Přėdowanje mějesche knjes šarar Šubiza i Bukež; špowjednu wucžbu knjes šarar Šakub i Nješwacžidla; špowjednych bė 120, mėnujzy 50 mužškich a 70 žónškich. — Wóh wostan dale pschi šwojim ludu w zusbje, kať domach!

Daliske powjesčje wo wulkim šemjerženju w San Franziško. Šlimantėz bratraj i Nalez štaj šwojemu nanej dalškej listaj pošlaloj, kotraž nadrobnišche powjesčje dawataj wo hróšbnym domachpntanju města San Franziško psches šemjerženje. Dofelž Szerbaj, tam pschėbhwazaj, nam tule powjesčj ščjeletaj a dofelž je kóždemu šajimawe, i přėnjeho rta šlyšchecž wo tymle cžėžkim domachpntanju, dha lubi čitarjo nascheho njedželskeho šopjena rad šhonja, šchtož nam taj listaj powjedataj.

1. list: Š přėnja čžu wam šdžėlicž, so šmy wšchitzy i Boha štrowi. Pschėde wšchėm dhrbju wam šjewicž, so šu w němškim kraleštwje hubjenje wobhonjeni wo tym nješbožu, kotrejž je so tudy štało. My šmy wjetšche a potom šašo mjėnšche šemjerženja mėli. Tudy podawam krotke wopišanje wo šemjerženju a potom ščžėhowszym wohnju:

18. haprėje rano w 5 hodž. — bėšche jara rjane cžiche ranje, kať tudy i wjetšcha — šapocža so šemja žyle pomalku šatšahowacž. Šchahenje bu pschėzo šylnišche a šylnišche, so buchu horne kromy a róžki najwjazzy šamjėntnych twarjenjow psches drohu cžičnjene. Wšchitke zyrkwe, šchule a měšchczanski twarjenja, kať radno šhėža, polizajške twarjenja, bibliotheki, kotrejž bėchu wot žyhelow a šamjėnjow natwarjene, šu so do žyla šnicžile. Na wopať privatne šhėže, teho runja tať mjėnowane do mróczalkow došaze twary, 10 do 20 šchošow wyšoke a i pėšlowza atd. twarjene, pokajujaja mjėnšche pušliny. Nowe drjewjane šhėže šu i někotrymi rospuťanyimi wotnowymi šchleńzami wuřhowane wostale, něšchto štarých drjewjanych domow pak je so do cžista hromadu šmjetalo. Šchi tym je wjazzy štow ludži žiwjenje šhubilo. To wšchitko je so štało ša jenu mjėnšchjnu. Šnydom po šemjerženju šapocža so palicž a to na 10 do 15 wšchelakich mėštnach. Woheń našta psches plun a elektriške šwėžy, kotrejž so tehdom palachu a kotrejž buchu wot šemjerženja roštorhane a pschi tym woheń popadžechu. Ša šym šam

6 tajkim wohnjam pschihladował, jako šo palicž šapocža. To bėšche njemóžno haščecž, dofelž tam žana woda njebėšche. Wodowody bėchu tež roštorhane wot cžėžkeho šemjerženja. Tam hdyž bratr bydli a hdyž ja nětko tež bydli, bėchu wodowody hiščcze žyle a tam buchu male wohnje tež hnydom šhahane; ale šrjedža w měšcje, hdyž je najwjetšchi wobřhod, tam žaneje wody njebėšche, a te mjėnšche wohnje buchu pschėzo wjetšche a so šjedno-cžichu, so bėšchaj tu ša 2 hodžiny jeno hiščcze dwaj wohnjej, ale taj wohnjej mějeschaj dolhošč wot i najmjėnšcha 5 kilometrom. Wšchitko, šchtož bėšche na pucžu, so wėšo špali. Šenož wyšoke, 10 a wjazzy šchošow wyšoke twarjenja šu so jenož wupalile a nowe hiščcze steja. Wšcho druhe je so šhubilo. Woheń je 3 dny a 2 nozy trať, přjedy hacž k šchėrokej drošy pschidžje. Tam bėšche něšchto wody, a woni bėchu tež i morja wodu na pomoz wšali. Šola woda malo wucžinjeschje. Najwjazzy wucžinjeschje šchėroka haša a dobry hójazy wječornny wėšik. Šať bu 3. džel města wuřhowany.

Wot 18. haprėje mějachmy kóždy džėn šemjerženja, ale wone njejšu dalšchu šchodu nacžinile. Psches woheń je wjazzy štow ludži žiwjenje šhubilo. Wjele je so šapilo. Šchetož hdyž bėšche widžecž, so so woheń bliži, so forczmy a šlamy wupróšdnichu, i džėla wurubichu. To šmėdžachu bracž, jenož žadny palenz. Šdyž bu něčtó ša palenzowymi bleschemi pschimať, bu do njeho ščelane. Šchi tym wšchėm so hiščcze došč palenza wotnošy. Ššamo štražowazy wjazzy bėchu i džėla pjeni.

Mėšchczanski wyschnosč njemėjesche přėnje tydženje po nješbožu ničzo prajicž, pschetož krajna wyschnosč mějesche wšchitko w ruťomaj. Mėšto je nětko hiščcze (13. meje) wot wójška wobřadžene, dofelž wyschnosč wšchitko dawa. Mėšto je hiščcze pschėzo žiwe, hacž runje je jich 100 000 precž cžahnyło. Tu je hiščcze 280 000 ludži žiwych, i kotrychž 110 000 w štanach spi. Štany šu wot platu a šu woješke štany. Šich wjele so w nich šbožownych cžuje, dofelž so tam njetreba žaneje renty placžicž. Wyschnosč je wšchitko dala, štany, matrazy, křywy a nušne k žiwjenju, wšchitko darmo. Nětko so šašo lėpje ša tym hlada, so mužojo džėlaja. Šchtož njecha, so k džėku nusuje.

Š tym wobšamkam šwój list. Nječžinčje šebi žaneje štarošcje, mój mamoj so derje. Š. Šlimand.

(Wšchichodnje list 2. bratra).

Daliske dobrowólne dary ša wbohe armeniske šyroty i pomozu w nušy:

Š Nješwacžidliškeje wošady psches knjesa šararja Šakuba:		
H. Šch. i Nješwacžidla	3 hr.	— np.
Š Budešczanskiškeje wošady psches k. šararja Domaschtu:		
M. N. i Wónjež	5 "	— "
Š Bukeczanskiškeje wošady psches k. šararja Šubizu:		
Š. i Trjėbjenz	3 "	— "
Šch. i "	3 "	— "
M. N. i "	1 "	— "
N. še Šchekėž	2 "	— "
W. i Wadež	4 "	— "
D. i Šachlowa	5 "	— "
R. i Lejna	1 "	— "
H. i Rodež	3 "	— "
Pr. i Šuška	2 "	— "
M. N. i Bukež	3 "	— "
Š. i "	1 "	— "
R. i "	2 "	— "
W. i "	2 "	— "
Tr. i Wóžan	1 "	— "
H. i Wuježka	— "	50 "

Šhromadžje: 41 hr. 50 np.

W mjėnje wbohich šyrotow wutrobny džak.

Šólėž, redaktor.